593/00

Den 1. maj 2000 blev i sag nr. 51.435:

xxxx xxxxx xxxxxxxxx
xxxxxxxxxxxxx xxx
xxxx xxxxxxxxxx

mod

Codan Forsikring
Gl. Kongevej 60
1790 København V

afsagt sålydende

k e n d e l s e :

_____

Forsikringstageren, der har automobilforsikring i Codan Forsikring, klager over selskabets afvisning af at yde kaskodækning.

Tvisten vedrører, hvorvidt klagerens forsikring alene omfatter den lovpligtige motoransvarsforsikring eller tillige kaskoforsikring. Bilen er blevet kaskoskadet i oktober 1998.

I maj 1998 anmodede klageren om tegning af forsikringen for sin bil, en Mercedes Benz 124, årgang 1985. På grund af selskabets tegningsregler blev der oprindeligt udstedt en police alene omfattende ansvarsdækning, men efterfølgende accepterede selskabet dog at indtegne forsikringen med kaskodækning. I selskabets skrivelse af 28/12 1999 til nævnet hedder det: "Vort selskab accepterer dog efterfølgende alligevel at indtegne forsikringen med kaskodækning, hvorfor der fremsendes police den 26. juni 1998 til vor forsikringstager, med en helårlig præmiebetaling på kr. 9.774,- … Den 4. juli 1998 ændres præmien fra helårlig til halvårlig betaling … Den 21. juli 1998 kontakter forsikringstager vort selskab telefonisk, og begærer forsikringen omtegnet til alene at omfatte ansvarsdækning, idet forsikringstager finder kaskopræmien for høj. Som følge heraf fremsender vi police alene indeholdende ansvarsdækning til vor forsikringstager den 22. juli 1998 .. Imidlertid udstedes policen med helårlig præmiebetaling i stedet for halvårlig præmiebetaling, hvilket korrigeres ved fremsendelse af ny police den 23. juli 1998 …

Den 3. august 1998 indbetaler forsikringstager præmie for ansvarsdækning i overensstemmelse med det til police af 23. juli 1998 tilhørende girokort … I oktober 1998 anmeldes en kaskoskade på ovennævnte bil, hvilken skade vi imidlertid har afvist at dække, da den indtegnede forsikring i henhold til bilag E alene indeholder ansvarsdækning."

Klagerens advokat gør gældende, at klageren også har tegnet kaskoforsikring og henviser til policen af 9/6 1998. Advokaten bestrider, at klageren efterfølgende skulle have afmeldt kaskoforsikringen pr. telefon som påstået af selskabet, og det gøres samtidig gældende, at klageren aldrig har modtaget en anden – ny – police. I advokatens skrivelse af 4/10 1999 til nævnet hedder det: "På trods af mine opfordringer har forsikringsselskabet ikke dokumenteret at have fremsendt en ny police til min klient, hvorfor det er min opfattelse, at den som bilag … vedlagte police må regnes for værende gældende i retsforholdet mellem parterne. Jeg skal derfor anmode ankenævnet om at træffe afgørelse således, at selskabet bliver forpligtet til at betale erstatning til min klient."

Advokaten har i skrivelse af 9/2 1999 til selskabet anført: "Under henvisning til Deres brev af 19/1-1999 kan jeg oplyse, at det er korrekt, at min klient efter at have modtaget police af 26/6-1998 efterfølgende rettede henvendelse til Dem og meddelte, at hun alene ønskede kasko [skal vel være ansvar] på bilen. Min klient mener, at hun rettede henvendelse den 21/8 [skal vel være 21/7] Imidlertid fortrød hun hurtigt dette valg og bad den 6/8 en medarbejder fra Deres kontor … om igen at få kaskodækning. Min klient bestrider på noget tidspunkt at have modtaget en anden police og betragter således fortsat policen af 26/6 som gældende."

Med henvisning til advokatens skrivelse af 9/2 1999 stiller selskabet sig uforstående over for, at advokaten nu bestrider, at klageren telefonisk skulle have begæret forsikringen omtegnet til alene at omfatte ansvar. Selskabet anfører endvidere: "For så vidt angår klagers anbringende om, at bilag E aldrig er modtaget af hans klient, kan vi oplyse, at den egentlige policesagsbehandling er gennemført den 22. juli 1999, hvorved policeudskrivning bestilles. Printafviklingen foregår om natten, og i nærværende sag, kan vi i vore interne systemer se, at den pågældende police er printet den 23. juli 1998 kl. 00.36, og det må derfor antages, at policen i overensstemmelse med den normale procedure også er blevet afsendt fra Codan den 23. juli 1998. Da klager har indbetalt an-

svarspræmie i henhold til det girokort, der blev udsendt samtidig med policen af 23. juli 1998 … da vore interne systemer viser, at policen er udprintet i overensstemmelse med vor normale procedure, må det efter vor opfattelse lægges til grund, at policen … er afsendt fra Codan den 23. juli 1998 og modtaget af klager den 24. juli 1998, jvf. U73.396. For så vidt angår klagers anbringende om at hun den 6. august 1998 skulle have rettet henvendelse til vort selskab med henblik på omtegning af forsikringen til at omfatte kasko på ny … må vi bestride, at dette er sket. Derimod er det korrekt, at klager i forbindelse med skaden på bilen kontakter vor assurandør, og forespørger om hun stadig har kaskodækning på bilen. Ved en beklagelig fejl besvares dette bekræftende af vor assurandør, idet vor assurandør ikke er bekendt med, at klager i juli 1998 har omtegnet forsikringen til en ren ansvarsforsikring, hvorfor han fejlagtigt går udfra, at forsikringen fortsat indeholder kaskodækning. Det er imidlertid vor opfattelse, at klager ikke kan kræve skaden erstattet efter reglerne om erstatning indenfor kontrakt på baggrund af udtalelsen afgivet af vor assurandør, idet det gøres gældende, at klager ikke kan have været i god tro, om at forsikringen indeholdt kaskodækning, jvf. aftalelovens § 32. Vi finder, at det i den forbindelse må tillægges væsentlig betydning, at forsikringstager den 21. juli 1998 selv begærer forsikringen omtegnet til ansvarsforsikring for at opnå en billigere præmie, at forsikringstager den 24. juli 1998 som bekræftelse herpå modtager police, hvoraf tydeligt fremgår, at forsikringen ikke omfatter kaskodækning, at klager den 3. august 1998 indbetaler præmie på ansvarsforsikringen på kr. 2.895,50, hvilket beløb er væsentlige lavere end de tidligere fremsendte giroopkrævninger på forsikring indeholdende kaskodækning. Endelig må vi bestride, at der efter reglerne om erstatning udenfor kontrakt er hjemmel til at pålægge vort selskab at erstatte skaden på bilen, idet klager ikke har lidt et formuemæssigt tab som følge af den urigtige oplysning fra vor assurandør. Subsidiært gøres det gældende, at der i en evt. erstatningsudbetaling må foretages fradrag af den præmie forsikringen ville have kostet, såfremt den havde indeholdt kaskodækning. På baggrund af ovenstående må vi fastholde, at vi ikke kan tilbyde at udbetale erstatning for den skade klagers bil har været udsat for."

Nævnet udtaler:

Nævnet har gennemgået sagen og finder, når bl.a. henses til advokatens skrivelse af 9/2 1999 til selskabet, at det må lægges til grund, at klageren pr. telefon anmodede sel-

skabet om at annullere kaskoforsikringen, at selskabet herefter den 23/7 1998 afsendte en police til klageren alene omfattende ansvarsforsikring med halvårlig præmie, at klageren modtog denne police, og at klageren efterfølgende indbetalte ansvarspræmien i henhold til det girokort, der fulgte med policen.

På det foreliggende grundlag finder nævnet det ikke godtgjort, at klageren senere – inden skaden – pr. telefon skulle have anmodet selskabet om at omtegne forsikringen til på ny at omfatte kaskodækning, og at der blev indgået aftale herom.

Assurandøren har imidlertid i forbindelse med skaden på bilen bekræftet, at den var kaskoforsikret. Efter nævnets vurdering burde assurandøren have undersøgt forholdet nærmere, inden han bekræftede, at bilen var kaskoforsikret, men under de givne omstændigheder finder nævnet, at klageren burde have indset, at det af assurandøren oplyste var forkert, og at der – i overensstemmelse med policen, og den faktisk indbetalte ansvarspræmie – alene var tegnet ansvarsforsikring. Herefter kan nævnet ikke kritisere selskabets afgørelse, jf. også aftalelovens § 32. Det bemærkes, at der i øvrigt ikke findes at være grundlag for at pålægge selskabet at udbetale erstatning i sagen.

Som følge heraf

b e s t e m m e s :

Klagen kan ikke tages til følge.

J. Hermann
formand